

[Poul Nødgaard]

områder netop udtryk for firkantede modeller. Det gælder f.eks. ejendomsretten, hvor der står: »Dermed sikres en folkestyret økonomi, hvor produktionen finder sted på baggrund af folkets ønsker og behov.« Hvad er det for noget sludder? Vil det f.eks. sige, at virksomhedslederne er kørt totalt ud på et sidespor efter systemet: Al magt til folket? Jeg tror ikke på, at Danmarks erhvervsliv kan drives på den måde, som den pjece giver udtryk for.

Men der er én ting, der i hvert fald har vores sympati, og det er det, der omhandler aktier i virksomhederne. Men det skal være på den måde, at medarbejderne har gavn af det, når virksomheden går godt, men går det mindre godt, må de selvfølgelig også være med til at rede de økonomiske tråde ud. Men dér har jeg netop forstået, at der er et skillepunkt, som jeg synes er lidt kedeligt: De ansatte vil gerne have glæde af virksomheden, når det går godt, men hvis det går mindre godt, så melder man sig ikke helt på samme måde.

Så er der en anden ting. Nu taler vi så meget om dette med pensionsopsparringer, og jeg har også noteret mig, at DSU'erne i pjecen skriver noget om, at pensionsopsparringen kommer til udbetaling til den pågældende, hvis den pågældende lever, men når der er tale om en ægtefælle, får vedkommende et eller andet mindre, graderet beløb. Altså med andre ord: Det, som et menneske har samlet op til sin pension, ryger ind i den store pensionsfond. Det finder jeg i hvert fald er meget, meget urigtigt.

Så er der noget om økonomisk vækst; det sker i et samspil mellem de ansatte og virksomhederne på alle niveauer. Demokratiet fungerer ganske godt de fleste steder. Derfor vil jeg gerne tage afstand fra, hvad SF har sagt om dette med fabriksporten. Jeg synes, det er et kedeligt udtryk, og jeg havde regnet med, at hr. Holger K. Nielsen var kommet med nogle kommentarer til det i en kort bemærkning, men det vil han tilsyneladende ikke ind på. Jeg synes, vi stadig væk skylder at forklare SF – og jeg går ud fra, at Socialdemokratiet ikke er uenig i det – at vi i hvert fald indtil videre bliver nødt til at drive dansk erhvervsliv sådan, at det er ledelsen, der har ret til at lede og fordele arbejdet.

Så kan jeg i øvrigt slutte med at sige, at den dagsorden, som SF har foreslået, kan Fremskridtpartiet ikke stemme for.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er bare til hr. Poul Nødgaards bemærkning om hr. Frank Jensen. Jeg synes lige, at jeg i den anledning vil genkalde det trøstens ord, som allerede Platon formulerede: »En ringere mand kan aldrig skade en bedre.«

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal beklage, at jeg ikke nåede at svare hr. Poul Nødgaard i første omgang. Det var en lang kort bemærkning, jeg fik, men der var ikke tid nok.

Hr. Poul Nødgaard sagde, at vi skulle takke virksomhedslederne for, at vi har det gode samfund, som vi har. Det udsagn er jo udtryk for, at hr. Poul Nødgaard og jeg ser fuldstændig forskelligt på, hvordan samfundet er.

Jeg mener faktisk, det er alle de almindelige mennesker ude omkring, der arbejder i virksomhederne, som skaber grundlaget for, at vi har vores velfærdssamfund. Jeg mener ikke, der er grund til at takke alle de såkaldt dygtige virksomhedsledere. Der er nogle, der er meget dygtige, men der er også nogle, der er meget elendige; det viser de mange erhvervsskandaler, vi har oplevet de seneste år. De viser, at der ikke alle steder er den helt store genialitet blandt virksomhedslederne.

Der er derfor bestemt grund til at se på, hvordan medarbejderne kan få større indflydelse, også fordi en forudsætning for, at den nye teknologi kan udnyttes optimalt, som sagt er, at man har fleksible og engagerede medarbejdere. Hvordan kan man have det, hvis de ikke har direkte indflydelse på deres arbejdsituation og på virksomhederne?

Hr. Poul Nødgaard spørger, om vi vil ophæve retten til at lede og fordele arbejdet. Ja, det har da været en del af SF's program altid. Så det er ikke nogen nyhed, at vi godt vil have den regel ophævet. Vi mener faktisk, at det i dag er så forældet som nogen sinde før, for hvis vi skal udnytte de teknologiske muligheder, er det nødvendigt, at man har engagerede og fleksible medarbejdere. Og det får man altså kun, hvis de får ansvar, som det blev sagt af statsministeren, hvis de får reel mulighed for at få indflydelse på virksomheden og deres egen arbejdsituation.